

Κλεόμαχον δὲ τὸν Φαρσάλιον ἴστε δήπου θεν ἐξ ἣς αἰτίας
 ἐτελεύτησεν ἀγωνιζόμενος.³ οὐχ ἡμεῖς γοῦν⁴ οἱ περὶ
 Πεμπτίδην ἔφασαν, ἄλλος δέ τις πυθοίμεθα.⁵ καὶ
 γὰρ ἄξιον⁶ ἔφη ὁ πατήρ· ἥκεν ἐπίκουρος Χαλκιδεῦσι
 τοῦ τοῦ Θεσσαλικοῦ πολέμου πρὸς Ἑρετοιεῖς ἀκμάζοντος.⁷
 καὶ τὸ μὲν πεζὸν ἐδόκει τοῖς Χαλκιδεῦσιν ἐρρῶσθαι,
 τοὺς δὲ ἵππεας μέγ⁸ ἔργον ἦν ὥσασθαι τῶν πολεμίων·
 παρεκάλοντα δὴ τὸν Κλεόμαχον ἄνδρα λαμπρὸν δῆτα τὴν
 ψυχὴν οἱ σύμμαχοι πρῶτον ἐμβάλλειν εἰς τοὺς ἵππεας.
 ὁ δὲ ἡρώτησε παρόντα τὸν ἐρώμενον, εἰ μέλλοι θεᾶσθαι Φ
 τὸν ἀγῶνα· φήσαντος δὲ τοῦ νεανίσκου καὶ φιλοφρόνως⁹
 αὐτὸν ἀσπασμένου καὶ τὸ κράνος ἐπιθέντος, ἐπιγαυρω-
 θεὶς δὲ Κλεόμαχος καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν Θεσσαλῶν
 συναγαγὼν περὶ αὐτὸν ἐξήλασε λαμπρῶς καὶ προσέπεσε
 τοῖς πολεμίοις, ὥστε συνταράξαι καὶ τρέψασθαι τὸ¹⁵
 ἵππικόν· ἐκ δὲ τούτου καὶ τῶν δπλιτῶν φυγόντων,
 ἐνίκησαν κατὰ κράτος οἱ Χαλκιδεῖς. τὸν μέντοι Κλεόμαχον⁷⁶¹
 ἀποθανεῖν συνέτυχε· τάφον δὲ αὐτοῦ δεικνύουσιν ἐν
 ἀγορᾷ Χαλκιδεῖς, ἐφ' οὗ μέχρι νῦν δὲ μέγας ἐφέστηκε
 κίων· καὶ τὸ παιδεραστεῖν πρότερον ἐν ψόγῳ τιθέμενοι²⁰
 τότε μᾶλλον ἑτέρων ἡγάπησαν καὶ ἐτίμησαν. Ἀριστοτέλης
 (FHG II 141) δὲ τὸν μὲν Κλεόμαχον ἄλλως ἀποθανεῖν
 φησι, κρατήσαντα τῶν Ἑρετοιέων τῇ μάχῃ· τὸν δὲ ὑπὸ²⁵
 τοῦ ἐρωμένου φιληθέντα τῶν ἀπὸ Θράκης Χαλκιδέων
 γενέσθαι, πεμφθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπί-
 κουρον· ὅθεν ἄδεσθαι παρὰ τοῖς Χαλκιδεῦσιν
 ὡς παῖδες, οἵ χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ' ἐσθλῶν,